

Az URHsokk lapja.

PARTILAP

Készült a DUE XXIX. Kommunikációs és Média Szaktáborában

» Balatonfenyves, 2009. július 11.

**Tábor
yolt
tábor
lesz,
Szalonna'
van!**

Pörköletlen igazság

Súlyos dolgok történnek majd szombat éjjel

Bogнар Adrienn

Bredák Alexandra

Lázasan készül a Szalonna Brothers a táborzáró koncertre, az interjú ideje alatt is épp legújabb dalaik utolsó simításait végezték.

A zsíros fiúk mégis tudtak időt szakítani arra, hogy megválaszolják kérdéseinket.

A 2001-es alapítás óta Pörköletlen GG, Kicsi Felsál és Lasagne Boy folyamatosan aratják a babérokat. Megalakulásuknak érdekes története van, mely jól mutatja, mennyire kötődnek táborunkhoz. „Épp a Nádasban ültünk és arról beszélgettünk, hogy egyikünk sincs száz kiló alatt, és úgy nézünk ki, mint a Szalonna tesók. Végül arra jutottunk, hogy ez milyen jó, csináljunk egy bandát. És csináltunk.” – kacagott fel Kicsi Felsál és beleharapott egy tábla szalonnába.

Az interjú alatt Pörköletlen GG nem volt a helyszínen. Amikor megkérdeztük távollétének okát, Kicsi Felsál ezt felelte: „Ő az a része a bandának, aki a termék élvezeti értékét nem befolyásolja”. Később megkérdeztük erről az érintett is, aki cáfolta az állítást.

„Olyan vagyok, mint a kapucsínón a tejhab, vagy a palacsintán a tejszínhab. Nélkülem nem lenne igazi a termék, csak egy silány utánczat.” – mondta Pálcika. És ez valóban így is van. Az ő ötletei nélkül nem lennének ilyen egyediek a feldolgozások, hiszen a banda a népszerű dalokat közösen írja át, sajátos stílusban. Hasraütésre döntenek el, melyik számot írják át. „Együtt, leginkább röviditalok társaságában írjuk meg a szövegeket, és mindig eszünk mellette. Olyanok vagyunk, mint egy húsipari üzem, mi mindig

csak feldolgozunk”- mondják. A fiúk állítása szerint nincs elég eszük ahhoz, hogy saját dalokat írjanak.

Arra a kérdésre, hogy mitől tartják különlegesnek fellépéseiket, Lasagna Boy-tól meglepő választ kaptunk: „Olyan emberek előtt lépünk fel, akik külön-külön is kedvelnek minket, mivel szépek vagyunk, okosak és csak érdekeseket mondunk.”

A másik ok, amitől igazán egyedinek mondhatjuk a bandát, hogy ők csak és kizárólag playback fellépéseket vállalnak. Legemlékezetesebb fellépésüknek azt tartják, amikor a teraszos ház szolgált a koncert helyszínéül: „Beleadtunk apa-it-anyait, még szóróajándék is volt. Dobáltuk a közönséget szeletelt baconnel. Némelyik még a bokorra is felragadt. S azon az éjszakán nem csak papírokat írtunk alá...” – nyilatkozta a banda.

Sokan talán nem tudják, de korábban még egy tag színesítette a Szalonna Brotherst. Ő volt Mc Pálcika, azaz Kecskés István. „Nem hiszem, hogy nekem lenne helyem ebben a bandában, bár sokkal szebben énekelek, mint bármelyikük, sokkal helyesebb vagyok, mint bármelyikük, viszont kevésbé vagyok szőrös.” – véli, vagyis saját bevallása szerint sem illik a bandába. Adódik a kérdés: miért csatlakozott mégis az együtteshez? Elmondása szerint volt egy kis üresedés, és az alkatának köszönhetően benyomult a részbe. Aztán amikor a nála sokkal tehetségesebb és kövérebb emberek visszatértek, azonnal „kipaszírozták őt, mint egy halat”.

A ma esti koncert is különleges lesz. Bár rész-

leteket nem árultak el, azt megtudtuk, hogy a Hollywoodo Örvényes és Uncle Kracker Follow me című számát adják elő igazán szalonnás stílusban. Kicsi Felsál szerkesztőségünknek elárulta, hogy az eredeti Örvényesben ő játszik a zongorán, bár ezt más forrásból nem erősítették meg. A mérleg nyelve minden bizonnyal kiakadna, ha

ráállnának. A fiúk remélik, hogy az este során nem csak a súlyuk lesz sok, de a hangulat is tetőfokára hág majd. Ehhez viszont az kell, hogy mindenki tomboljon, és torkuk szakadtából énekelje a mellékelt dalszöveget is. Mert ahogy a költő is mondta: ember küzdj, és hívva hízzál!

Haverok, buli, szalonna... Egy rajongó tollából

Sneider Zita

Zenekar, banda, barátok. Nem a kényszer, és nem is Kozsó hozta őket össze, hanem az a jelenség, amelyet „DUE-feelingnek” hívunk. A magyar és a külföldi daloknak már annyi feldolgozása született, hogy egy újabb dunai víztározót is építeni lehetne belőlük. A Szalonna Borthersből nem lesz szombat esti, vagy szilveszteri tévéműsor, nem adnak ki demót, és nem sikongatnak értük a lányok. A DUE táborban azonban kétségtelenül ők a császárok, a lányok letépi a ruhájukat, és az eldobált bugyik gyűjteménye lassan Kizel Tünde kollekcióját veri. A képzeletbeli slágerlistán még a nemrégiben megboldogult, ám fényében mit sem vesztő Jackot is megelőzik.

A számok, amelyeket mindenki ismer, a csajozás, az evés és a testsúly szentháromságára épülnek. Ki ne énekelne minden reggel magában a DUE-táborozók számára kultikussá vált Csülökdalt, amely zsírral és hájjal kenegeti a nagyérdeműt... Mindezt kicsit fanyarrá tesszük a meggyel (ami mégis megy), majd a srácok tálcán kínálják a Krémből megkent kenyeret, akinek pedig ez sem elég, az egy átkomponált kerti parti keretében Szelheti a bacont.

Ha posztert tennék ki bárkiről a szobámba, biztosan nem az amerikai tinisorozatok csillogó szemű srácai mosolyognának rám a falról, a szüleim pedig aggódhatnának, hogy ki is lesz a jövődöbéli vejük. De ez mind csak külsőség. A szépség a belsőben lakozik, ahogyan ezt a szép lelkű, csúnya külsejű emberek is vallják. Pont, mint a Szalonna Brothers.

Mert lehetnek ők bármennyire csúnyák, mindig is a mieink maradnak.

A URHsokk csoport lapja » Készült a DUE XXIX. Kommunikációs és Média Szaktáborában » Balatonfenyves, 2009. július 11. » Kellőképpen nagyhangú főszerkesztő: Ollári Gergely Segéd- és legfőképp kitaró segédszerkesztő: Győri S. Adrienn » Szerintünk kiemelkedően tehetséges szerzőink: Bredák Alexandra, Bognár Adrienn, Csató Márton, Glacz Norbert, Helmeczi Krisztián, Molnár Zsuzsanna, Pintér Szabolcs, Sneider Zita, Tóth István » Soha fel nem adó csoportvezetők: Kis Anett, Beke Dániel » Kreatív és örökké segítő ember: Halász Péter » Művészeti vezető: Klebercz Kriszta » Kiváló problémamegoldó fotorgárfusaink: Bacsu Dénes, Borossay Fanni, Botár András, Deák Nikolett, Deffent Dániel, Paál László, Séllei Eszter, Soós Berta (Vizuális kommandó csoport) » Csoportvezető: Kecskeméti Dávid » A késő éjjeli fotózás koordinátora: Pétervári Petra » Kecskeméti Dávid jobbkeze: Csatári Mariann » Jófej: Bocz Márton » A tördelést minden erejét bevetve befejezte: Kis Anett és Beke Dániel. » A tábor főtámogatója az Európai Unió és a Magyar Köztársaság » A tábor támogatói: Önkormányzati Minisztérium Sport Szakállamtitkárság, Amerikai Egyesült Államok Budapesti Nagykövetsége, Microsoft Magyarország, Cisco Systems, Albacomp, HP Magyarország, T-Online, Magyar Televízió, TÜV Rheinland Hungária, Rádió 7

GUT. BESSER. EMBER.

Fotó: Csatári Mariann, Kecskeméti Dávid

Kibontottuk a tábor embereit

Négy érdekes ember, négy figyelemreméltó személyiség. Négy táborlakó, aki jogosan - vagy talán nem -, de péntek este reflektorfénybe kerültek: Blaskovics Dávid, Csató Márton, Peller Dániel és Séllei Eszter.

Győri S. Adrienn

A tábor embere választásnak minden évben megvan a maga különlegessége – elég csupán a tavalyi kampányháborúra gondolni, ahol végletekig kiélezett küzdelmet folytatott a szakmailag kimagaslónak gondolt Balla Máté és a táborlakók kis kedvence, Pesti Valter. Idén a hangos, nagy kampányolás elmaradt.

4. hely: Blaskovics „Kekszevő” Dávid

A szavazás negyedik helyezettje, akire egyébként kilenc szavazat is érkezett, meglepődött azon, hogy egyáltalán szavaztak rá. Arra nem is gondolt, hogy ilyen sokan tartják majd őt az ideai tábor egyik legmeghatározóbb karakterének. „Idén az egyik tévés csoportban próbáltam ki magam, ilyen irányban pedig abszolút nem volt semmi gyakorlatom. Nem értem, hogy mit tehettem idén, amivel ennyi ember figyelmét felkeltettem”- mondta kissé értetlenkedve. Mindenesetre a legtöbb táborlakó számára a legmélyebb nyomot vele kapcsolatban az első éjszaka történetek hagyhatták. „Én csak kekszet kértem, ő (akit Dávid nem nevezett neg - a szerk.) pedig azt mondta hogy ad nekem, majd bementünk a szobájába. Beültem és megkért, hogy zárjam be az ajtót, mert át akar öltözni”- hangzik az anekdota. Dávid állítólag jófej volt, bezárta az ajtót – kulcsra. Leült és megette a maga kekszét anélkül, hogy az épp vetkőző, majd öltöző

Tóth István

hölgyre fordította volna tekintetét... A bonyodalom csak ezután vette kezdetét. „Ki szeretünk volna jönni, az ajtót viszont nem lehetett kinyitni. Kitéptük a szúnyoghálót, kimásztunk,

Fotó: Csatári Mariann, Kecskeméti Dávid

majd szóltunk a gondnoknak és Kecsonak. Az éjszaka közepén nyolcan-kilencen – kalapáccsal és egyéb szerszámokkal estek neki az ajtónak, hogy valahogy kinyissák. Kedves kis történet... Blaskovics Dávid miatt nem aludhatott nyugodtan a fél tábor, kilenc szavazatot mégis kapott. Valamit minden bizonnyal tud a srác, csak még ő sem tudja azt, hogy mit. Kérdés, hogy az eset

Fotó: Csatári Mariann, Kecskeméti Dávid

nélkül vajon hány szavazattal kapott volna többet? Mindenesetre szégyenkezni nincs oka.

Az előtte álló jövőről sokat elmondhat az is, hogy a rá szavazók közt található Herczeg Zsolt is: „Nagyon lelkes, tehetséges, népszerű ember. Ahogy dolgozik, az a díj szellemiségének teljességgel megfelelő”. - mondta el kérdésünkre a táborvezetőhelyettes.

3. hely: Csató „Őszinte Sün” Márton

A nagy veterán idén is sokak tiszteletét kivívta. Hátterben folytatott, szorgalmas munkája tíz ember számára volt megnyerő. Süni –elvégre nevezzük nevén a gyereket– úgy gondolja, a DUE egy igazi nagy család: olyan emberek alkotják, akikért igazán megéri dolgozni. „Próbálok mindig őszinte és segítőkész lenni. Minden elkészült produktum mögött kőkemény csapatmunka áll. Valakinek a háttérben is kell dolgozni azért, hogy egy másik műsort vezethessen. Attól még, hogy nem az én hangom hallatszik a hangszórókból, még ugyanúgy megtehetek a műsorért mindent amit tudok.”

Pár róla szóló értékelés a szavazólapokról, név nélkül: „Sokat tesz a táborért, műsort készít, hangot vág és jó hangulatot teremt.” Egy másik táborozó szerint „mindenkinek segít és vágásban, rádiózásban, ötletelésben mesteri.” És végül: „a legrégebbi táborozó és lehet, hogy az utolsó táborozó. Király szerkesztő és nagyon jó arc!”. Junior hangmesterünk, Bocz Márton szerint Süni „egy olyan ember, aki megoldja a kihívásokat és nem elmenekül előlük.”

2. hely: Peller „Magamra Szavaztam” Dániel

Peller Dániel igazi közösségmegosztó személyiség. Valaki vagy nagyon kedveli őt, vagy antipatikusnak tartja. A BeepTV tagja úgy gondolja, aki rá adta le a voksát (tizenkét személy), az úgy gondolta, hogy a tábor embere választás valóban a szakmailag kiemelkedő személyekről szól. „Nem ismerhet az ember minden táborlakót, és nem lehet minddel jóban. Akikkel egy csoportba kerül, azok közül kell, hogy kiemelkedjen pozitív irányba.” – mondja sokadik megkeresésünkre, és kérdésünkre Dani. „Úgy érzem, egy segítőkész ember vagyok és aki rám szavazott, az ezért tette. Természetesen csalódott vagyok. Aki egy ilyen szavazás után azt mondja, hogy nem az, az hazudik!”. Dani szerint olyan nincs, hogy ha valaki két szavazattal marad el a győztestől. Elmondása szerint igyekszik nem arra gondolni,

Fotó: Csátori Mariann, Kecskeméti Dávid

hogy most ő is ott lehetne és átvehetné a kupát. „Viszont hihetetlenül jól esett nekem, hogy tizenkét ember rám voksolt. Szeretném megköszönni nekik - akik a táborlakóknak több mint tíz százalékát jelentik - , hogy az én nevemet írták a cetlire”.

Azt nem lehet mondani, hogy a negyedik táborát abszolváló ifjú „titán” nem tett volna meg majd’ mindent a siker érdekében: „Saját magamra szavaztam. Úgy érzem, vagyok annyira egoista, hogy ez a választás ilyen fontos legyen nekem.” Igaz, azt is hozzá kell tenni, hogy a szavazócédulájára ráírta: szoros eredmény esetén ne vegyék azt számításba. „Ha 14-14 lett volna a szavazatok állása, nem akartam volna azt, hogy ez döntsön az én javamra”. A képzeletbeli dobogó második fokára felálló „újságírótanonc” bár nem tudja ilyenről, de elképzelhetőnek tartja, hogy riválisai közül más is hasonlóan cselekedett. „A nagy politikai szavazásokhoz hasonlóan ezt már soha nem fogja megtudni senki. Ezt el

lehet ázni, mindenkire rá van bizzva, hogy a saját lelki világa el tudja-e viselni, hogy a saját magára leadott szavazatával nyert, úgy, hogy ott van egy magához hasonló kaliberű személy”. Dániel egyébként a következőket írta szavazólapjára indoklásképpen: „Mert szeretném, ha úgy gondolnák, hogy megérdemli!” – Talán ő sem hitte el, hogy a többiek szerint megérdemelné... Vaiszont elmondta, a győztes azon személyek egyike, akivel szemben nem szégyen elbukni egy ilyen választást.

1. Séllei „Magamat Adom” Eszter

A 2009-es DUE tábor embere! Tizennégy embert nyert meg magának azzal, hogy a fotós csoport tagjaként hagyta szárnyalni kreativitását. Az elmúlt tíz nap egyik legjobb, de mindenképp legbulvárosabb képét is neki köszönhetjük. Náray E.

Fotó: Pétervári Petra

Tamás a következőket mondta el a hivatalos sajtótájékoztató után: „Sokat beszéltem vele, úgy érzem, mintha a fotóscsoport „anyukája” lenne, kiemelkedő munkát végez és nagyon alázatos.” A táborlakók nagyon jó véleménnyel vannak

Eszterről: van, aki csak azt írta indoklasképpen, hogy „szép fotókat készít”. Egy másik véleményező azt írta: „mindenhol ott van, bármiről lehet vele beszélgetni, jól fotózik.” A táborlakók többsége szerint Eszter szerethető, közösségi ember, mindenki számára nagyon szimpatikus egyéniség és szakmailag is kiemelkedő tehetség.

Eszter egyébként hat éves korában vett a kezébe először fényképezőgépet. „Azonnal beleszerettem abba, hogy hogyan lehet komponálni. Egy egész végtelen világból kerettel kiszakítani valami olyat, aminek mondanivalója is van.”

A táborlakók többségének véleménye megegyezik abban, hogy a következő egy évben olyan ember vitrinjébe került a tábor embere trófea, aki rászolgált úgy, hogy végig csak magát adta.

Négy valóban érdekes ember, négy figyelemre méltó személyiség. Négy táborlakó, aki jogosan, vagy talán nem, de péntek este reflektor fénybe került: Blaskovics Dávid, Csató Márton, Peller Dániel és Séllei Eszter. A tábor embere, és akik közel jártak hozzá. 2009-ben ez az ő történetük.

Fotó: Soós Berta

A legtáborabb ember

Fotó: Pétervári Petra

Táboremberek egy rakáson

Csak óvatosan!

hogyan ez az év tíz legjobb napja. Idén sem csalódtok, hiszen most is volt sok buli, és barátokat is szerzett, akikkel sokat örülködik. Nyilván emiatt is várja már a ma esti bulit, ahol leginkább a stroboszkópra kíváncsi.

Kruzslicz Dávid estére nem tervez semmi különösöt, és tízkor akar lefeküdni. De nem este, hanem reggel. Bizonyára a BeepőTV-vel fog bulizni, hiszen ebben az évben is remek csoportot kapott, akik kiváló produkciókat készítettek. Igaz, az utolsó két napban esett, ennek ellenére számára öröm volt a tábor.

Révész Edit megjegyezte, hogy számára a DUE a napsütést is jelenti, ami bár az utóbbi két napban hiányzott, de a táborlakók lelkesedését nem csorbította. Arra, hogy számára mit jelent a DUE életérzés, címszavakban válaszolt: média, sajtó, újság, rádió, és természetesen barátság is.

Mindketten egészen „szűz” táborozók vagyunk, de bennünket is „megcsapott a DUE szele”. Számkra ez a tíz nap több mint egy tábor. Megtanultuk, hogy „péntekkel” nem kezdünk hírt, de azt is, hogy...

Jó fogás

Fotó: Bacsu Dénes

Meggyilkoltak minket a vörösszemű nyulak!

Helmeczi Krisztián

Az alkoholizmus igazán kényes és mélyreható téma, hiszen effektíve szenvedélybetegségként aposztrofálják, de csak a végletek határolhatóak el jól. Míg az egészséges alkoholfogyasztás kifejezetten jó a szervezet számára, addig a túlzott piálás károsítja az egészségünket. Természetesen egyéntől függ, hogy maga a betegség pontosan mikor és milyen körülmények között alakul ki.

A tudományos blabla helyett inkább én is tartok a tömeggel a Nádasba, ahol valós életben le tudom tesztelni, hogy ki mennyit bír szívós körülmények között. Egyedül, az emberek mögött lépkedtem, és azon gondolkodom, hogy hova is fog fajulni ez az este. Megközelítőleg harminc, szigorúan nagykorú fiatal próbálja kiengedni a gőzt. Költői és egyben megválaszolatlan kérdés kezd el körvonalazódni a fejemben. Miért kell szesz ahhoz, hogy az ember jól érezze magát? Ahogy erre próbálok magamban választ kapni, megjelent előttünk az étterem hívogató alakja. Egyből megérezem azt az impulzív hullámot, mely áthatolva az agykérgemen parancsolja, hogy térjek be ide. Mivel amúgy is ezt a helyszínt választom ma estére, hallgatok a Nádas parancsolgató szavára és belibbenek a teraszra, ahol egyesek már alapoznak. Mivel kifejezetten megfigyelőként akarok funkcionálni, kipécézem magamnak a legszélső asztalt, ahol senkit sem zavarok. Lábat lógatva, bambit szűr-csölgetve tekintek körül az étteremben. Valahol egy pohár gurul le az asztról, mely hangos

pattogást követően millió apró szilánkra robban szét a füledt naplementében. Unatkozom nem kicsit, nagyon, de várom a fejleményeket. Türelmem és kitartásom megtérülni látszik. Egyesek már dülöngélve, énekelve kérik, követelik a következő kört. Elborzadva szemlélem, hova is degenerálódott a mai fiatalság. Piás, alkoholista állatok egyrakáson – vonom le a konklúziót. No, nem baj, lesz ennél még lejjebb, csak várnom kell.

Egy érdekes hangot hallok a bal fülem felől, mely átsuhan a jobb oldalra. Nézem és látom, hogy egy viszkivel teletöltött pohár csúszik végig az asztalon. Hitetlenkedve nézek a feladóra, hogy pontosan mit is akar. Illuminált állapotban elkurrintja magát: „Igyál vazzeg!”

Hát gondolom én józanul, hogy leszakítom a karját, és a hátába döföm, de jó ember lévén inkább legurítom a viszkit. Hogy miért is teszem, nem tudom, de utólag nem bánom, sőt...

Azt hiszem, hogy ez a kis alkoholtól duzzadó ital indítja el a lavinát. Odarohanok a pulthoz és

kérek még egyet. Sóvárogva, megszeppenve, túlfűtötten várom, hogy megérkezzen az üdítő nektár. Mintha évmilliók telnének el a rendelés és a kiszolgálás között. Végre valahára megjön... Megiszom, leszarom, hogy a többiek mit is csinálnak. Innentől kezdve nem megfigyelőként, hanem az esemény részeseként élem át a duzzasztó, vibráló élményt és vágykeltő partit. Az alkohollal teli körök csak úgy jönnek és jönnek, közben pedig elvesztem a józanság táptalaját. Képek, arcok, alakok villognak a szemeim előtt. Látom, hogy mellettem feltör a szargejzír, amit valós alakjában soha nem láttam, mert nem voltam ott, de megszemléltem a híradóban. Kitör a földből és közben elárasztja az asztalnál ülőket, akik sikítva, visongva tapossák egymást, hogy ne érje el őket a fekália. Sokan haláltáncot járnak, de nem annyian, mint amennyire számítok. A többiek asztalhoz futva leülnek, és röhögnek

azokon a szerencsétlen bajtársaikon, akiket berít a barnamedve. Kínlódva és szenvedve élik meg az utolsó perceiket. Őszintén nem is tudom, hogy a szagba döglenek-e bele, vagy pedig csak simán a folyó anyag csurog bele a torkukba, ami megfullasztja őket. Lényegtelen. Eddig azt hittük, hogy ez a pokol, de nem. Jönnek az UFO-k, akik egymás hasát simogatva riogatják a még élő embereket. Akik rájuk néztek kínkeserves könnyek között égnek porrá. Mivel az UFOpornó elavult kiáltás, azt mondogatják, hogy UFO szad óhh maz óhh. Az egyik bajtársam meg is mondja a véleményét, de mint tudjuk, a vélemény olyan, mint a segglyuk. Mindenkinek van, de senki nem kíváncsi a másikéra. Engem sem érdekel, csak meg szeretném élni a másnapot. Hullnak a táborlakók. Annyira kevesen vagyunk, hogy már a földet sem tudnánk benépesíteni. Két fiú - az egyik vagyok én - és két lány próbálja átvészelni

Fotó: Pétervári Petra

Másnap

ezt az estét. Háh, de csak most jön a banzáj. Annyit ittam már, hogy azt hiszem, hogy hallucinálok. De nem. Jönnek a kis vörös szemű nyuszik, akik arról ismertek, hogy kiégetik a túlélők retináját. Igazából az a gáz, hogy ők sem teljesen józanok. Csak akkor érezzük, hogy baj van, amikor a vörös szemű gyilkosok elkezdik öldökölni a megmaradt négy embert. Látom, hogy mindkét csaj elveszteti a szeme világát, ami egyébként nem is lenne gáz, ha a dögök nem ugranának rájuk, és nem taposnák őket agyon. Ketten vagyunk, félünk és betojtunk. Ha most elfutnánk, akkor elkezdenének üldözni. Ezt nagyon nem szeretnénk. De baj van, megláttak minket is. Az egyetlen túlélő fiútársamat épp most kapják el és eszik meg a falánk vörös szemű démonok. Őt

nem csak megvakítják, hanem megcsonkolják. Ez azért kritikus probléma, mert már csak egyedül vagyok. Ha meglátnak a kis golymók, engem is kegyetlenül megtipornak, megölnek, közben pedig leharapják a fütykösömet, ami nem annyira előnyös dolog. De férfiként állok a helyzet elébe. Megláttak. Basszus. Jönnek felém, de az írást még akkor sem hagyom abba. Azt hiszem, itt a vég. Már biztos, hogy a halálomon vagyok. Egyre közelebb vannak. Valami poénosat akarok írni, hiszen itt a vég. Nem tudok. Nem jut eszembe semmi. Itt vagyok, és imádkozok, hogy gyors legyen a halálom. Meghalok? Azt hiszem, hogy igen....

Menny(i)be kerülök?

Vizenyő

Fotó: Klebercz Kriszta

Inkább megeszlek kézzel!

Otthon már megszokták: fordítva terítenek meg, és mindig én ülök az asztal bal sarkához. De itt a táborban, azt hittem, én is egy átlagos lettem a sok közül az ebédlőben. Bár nem látszik rajtam, de a kaja nálam is központi téma, hiszen a Maslow-piramis alsó szintje nélkül nem érhető el a csúcs.

Sneider Zita

Amikor ideértem, a „szűz” lány nászéjszaka előtti izgalmához hasonlóan, és a nehéz csomagok miatt is remegő gyomorral és reszkető lábakkal szálltam le a fenyvesi vonatról. Mi vár ott? Kik lesznek ott? Remélem azért jó lesz a kaja....

Már sokat hallottam a mindenki által ismert kultikus aurával rendelkező szent helyről, ahol minden dués megfordult már: a Nádas Büféről. Megláttam és felcsillant a szemem, hogy még a külhombeli létfenntartásomhoz szükséges táplálék is kapható. Nem maradok kakaós palacsinta nélkül. Lehet kapni még sokfélét, de öt óra vonatkozás után másra sem tudtam gondolni, csak a melegen gőzölgő, porcukorral meghintett kakaós finomságra.

Fotó: Pétervári Petra

Papírtálcán kaptam meg, ahogy azt az ősi íratlan strandos büfés törvény is kimondja, de a halom mannából egy fura pálcika állt ki: villa. Legalább nem nyalom magam könyékig...

Elmélkedés közben barátkoztam a tábori Kis Használattal, és szomorúan éreztem, hogy lemaradtam az antidiszkriminációs előadásról.

Kevés szemszögből mondható rám, hogy fura, más vagyok, ami miatt hátrányba kerülök. Ezért eddig nem éreztem ennek a súlyát. Egyedül a bal kezem miatt küzdök néha nehézségekkel. Ahogy a fejemet támasztva elmélkedtem, kezembe vettem a fura, mindössze az egyik oldalán „recés” pálcát, amikor rádöbbedtem, hogy a „balosság” a Balatonra is követ. A kis evőeszköz a „jobbosoknak” kedvezett, és a suta fő kezemmel képtelen voltam a rendeltetésszerű használatra. Próbáltam, és tettem is, ahogy Yoda tanácsolta, de nem lettem JEDI, nem ment. A palacsinta pedig egyre csak hűlt és vigyorgott rám: „Úgysem eszel meg!” De nem hagytam magam legyőzni. A lehető legnagyobb elszántsággal a porcukros szemébe néztem, és szám sarkának győztes mosolyával jelentettem be a kivégzés módját: inkább megeszlek kézzel!

Meg sem próbáltam a büfésektől balkezes recés villát kérni. Esélytelen lett volna. De talán a nyári szünetben az egyik balkezes politikus hasonló kihívással néz szembe, és az őszi parlamenti ciklus a balkezesek pozitív diszkriminálásával fogják kezdeni. Balkezes villát, balkezes távirányítót és balkezes sört az embereknek!

„A sötét oldal”

A tábor szépei 2009

Sélei Eszter

Bacsu Dénes

„Világbéke!”

Tóth István

Lassan indulunk haza a tornáról! Bár az első meccs után attól féltem, kiesünk, de sikerült bebizonyítani, a DUE csapatát nem lehet sosem leírni. 3-0... szinte el sem hiszem. Oh, ha látad volna... a második meccs mind a kilencven perce alatt iskolajátékot nyújtottak. Akár szakadt az eső, süvített a szél, az idei keret kiváló csapatmunkát végzett, és a kezdeti problémák és súrlódások ellenére igazi csodát tettek a Mészáros Lázár úton!

Élmény volt őket nézni és élmény volt velük alkotni a zöld gyepen! Pedig csupa átlagos sportemberről van itt szó, akik otthagyták a saját életüket, és majd mindent feláldoztak a sikeres szereplés érdekében.

Az egyik legkeményebb tréning minden bizonnyal az ámokfutásából kiragadott Szomorú

Szamorúj elleni megmérettetés volt. Úgy érzem, hogy a két találkozó és az edzések során technikai repertoárunk nagyban kibővült: minimális pihenés mellett produkált a többség ezerszáz tíz százalékot a pályán és mellette egyaránt.

Minden játékos rengeteget tanulhatott és tanult is ebből a száznyolcvan percből itt, a balatonfenyvesi sportcsarnokban. Elég összevetni a párharc előtti produkciókat azzal, amit a második mérkőzés hajrájában nyújtottak a pályánlávók. Ha megteszed, leesik majd az álland!

Igaz, a körülményekkel nem lehettünk feltétel nélkül elégedettek, de hamar sikerült felülemelkedni ezeken a problémákon! Csupa szép dolgot tudok csak mondani erről a tornáról, egyikünk számára sem kérdés, hogy jövőre is itt leszünk! Lassan mennem kell, taktikai értekezlet lesz, aztán megtartjuk az utolsó edzést!

Szeretettel,
<Es(t)ván(y)ka>

Ui.: A mérkőzés előtt a bírót leitattuk, utána pedig Buksi elvitte!

Gyorshír

Táborlakók – Táborhely 3-0

Balatonfenyves 103+ néző

Játékvezető

Kecskés István (Szayly József, Balázs Géza)

Gólszerzők

Össz Etartás, Közösség, Szóra Kozás

Továbbjutott

4-3-mal a Táborlakók csapata.

Tartsd a lépést!

DUE most és később: programok minden hónapban

Glatz Norbert

Ollári Gergely

A tábor ugyan véget ér, de az egyesületnek a jövőben is lesznek programjai. Színes találkozók várnak mindenkit az év szinte minden hónapjában. A nem csak táborozni szerető tagok a következő összeállításban újabb szerethető közös programok után kutathatnak.

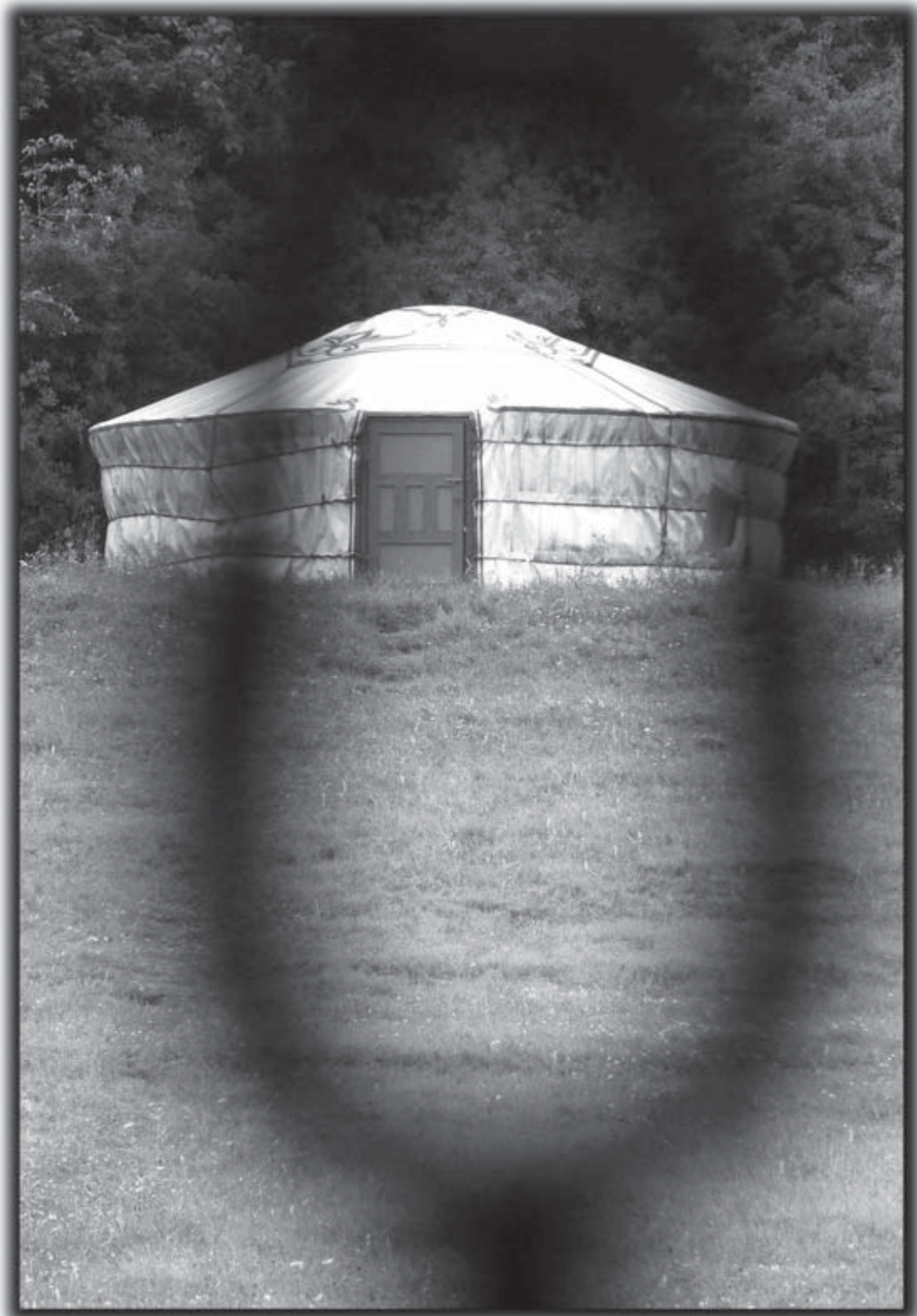
Az első és a legfontosabb soron következő esemény, a már Királyhegyi Zsuzsanna által bemutatott búbánatvölgyi retro tábor (szeptember 11-13.), ahol a remények szerint az elmúlt húsz év minden esztendejéből érkeznek majd egykori táborozók. A koraőszi találkozás után októberben Média nap, amit már szokáshoz híven min-

den évben megrendeznek. Celebek, szakértők, észosztás. Majd a soron következő esemény az egri médiahétvége, mely nem először ad lehetőséget a DUE tagoknak a szakma elsajátításához. Decemberben ismét jön a DUE karácsony, ami Budapest egyik éttermében ígér felejthetetlen szórakozást. 2010 márciusában a szokásos regionális médiahétvége lesz a színes és kihagyhatatlan programok között, de a helyszín még egyelőre titkosított. 2010 áprilisában újra megrendezik a Sajtófesztivált, majd 2010 júliusában ismét találkozunk a DUE táborban. Mert jövőre, veletek, most, és később.

FÉM FATÁL PAPA DERELYE

Ki lesztek osztva!

DEÁK NIKOLETT

ŐS-LÁTÁS

A VIZUÁLIS KOMMANDÓ FOTÓKIÁLLÍTÁSA MA DÉLUTÁN

Ha elindul a vonat...

A vonatmenetrend egy csoda az emberiség számára. Tudunk ajánlani mindenkinek mindenféle vonatot ahhoz, hogy hazajusson.

15:45 – a kemény májű

Vannak természetesen olyan emberek is, akik szeretik az „A” és az „F” betűs italokat. Akik mindezt nehezen bírják, illetve hosszú ideig tart kitisztítani az alkoholillatot a ruhából meg a fejből, azoknak ajánljuk a háromnegyed négykor induló vonatot. Itt nagy eséllyel találkozhatnak olyan sorstársakkal, akik a Balaton más részeiről, fesztiválokról, illetve baráti társaságból érkeznek, kisebb-nagyobb alkoholbefolyás alatt. Ezen a vonaton a büfékocsiban féláron árulják a szeszesitalt meg a folyóborokat illetve a sört. A party nem ér véget.

9:38 – a vándor

Azon kedves ifjú újságíróknak, akik szeretnek országot látni, bátran tudom ajánlani minden további nélkül a reggel induló vonatot. Aki ezzel megy, annak javaslom, hogy vigyen magával fényképezőgépet, mert több mint négy órán keresztül fedezheti fel a Dunántúl gyönyörű tájait és a balatonparti bikinis lányokat. Ezen felül a csomag ára magában foglal egy vidéki városban eltöltött néhány órát. Az ár az étkezést nem tartalmazza.

11:18 – a közösségi

Aki szereti a társaságot és a duésokat azok remélhetőleg a 11:18-kor induló vonattal fognak hazaindulni. Nagyon jó hangulat, jó társaság várja majd mindazokat, akik ezzel a vonattal utaznak.

16:15 – a bulizós

Azoknak, akik nem szeretnek aludni éjszánként tudom javasolni a hajnali negyed ötkor induló vonatot. Ezen a vonaton az ember gazdagabb lehet és betekintést nyerhet a nyugdíjasok és a kofák magánéletébe és némi szakmai trükköt is el lehet lesni tőlük.

Búcsúzik a cikk szerzője, Csató Márton

Összeállította: Csató Márton
Fotó: Paál László

Jó utat mindenkinek!